

DYREKTYWY

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY 2009/100/WE

z dnia 16 września 2009 r.

w sprawie wzajemnego uznawania świadectw zdolności żeglugowej statków żeglugi śródlądowej

(wersja ujednolicona)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,
w szczególności jego art. 71,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 251 Traktatu ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywa Rady 76/135/EWG z dnia 20 stycznia 1976 r. w sprawie wzajemnego uznawania świadectw zdolności żeglugowej statków żeglugi śródlądowej ⁽³⁾ została znacząco zmieniona ⁽⁴⁾. Dla zapewnienia jasności i zrozumiałości powinna zostać sporządzona jej wersja ujednolicona.
- (2) Wzajemne uznawanie świadectw zdolności żeglugowej powinno prowadzić do poprawy bezpieczeństwa żeglugi śródlądowej na obszarze Wspólnoty.
- (3) Konieczne jest ustalenie, na podstawie jakich okoliczności oraz po spełnieniu jakich warunków państwa członkowskie mogą przerwać rejs statku.

(4) Konieczne jest, aby przepisy przewidziane w niniejszej dyrektywie były stosowane w odniesieniu do statków nieobjętych dyrektywą 2006/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. ustanawiającą wymagania techniczne dla statków żeglugi śródlądowej ⁽⁵⁾.

(5) Niniejsza dyrektywa nie powinna naruszać zobowiązań państw członkowskich odnoszących się do terminów transpozycji do prawa krajowego dyrektyw określonych w załączniku II część B,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Zgodnie z art. 21 dyrektywy 2006/87/WE niniejszą dyrektywę stosuje się do statków żeglugi śródlądowej, używanych do transportu towarów i mających łączną wyporność 20 ton lub większą:

- a) o długości (L) mniejszej niż 20 metrów;
- b) dla których iloczyn długości (L), szerokości (B) i zanurzenia (T) jest mniejszy niż 100 m³.

Niniejsza dyrektywa nie narusza przepisów zawartych w Przepisach dotyczących inspekcji statków na Renie oraz Porozumieniu w sprawie przewozu po Renie towarów niebezpiecznych (ADNR).

Artykuł 2

1. Państwa członkowskie określają w niezbędnym zakresie wszelkie niezbędne procedury wydawania świadectw zdolności żeglugowej.

Jednakże państwo członkowskie może wyłączyć z zakresu obowiązywania niniejszej dyrektywy statki żeglugi śródlądowej nieopuszczające dróg wodnych znajdujących się wyłącznie na jego terytorium.

⁽¹⁾ Dz.U. C 204 z 9.8.2008, s. 47.

⁽²⁾ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 17 czerwca 2008 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 13 lipca 2009 r.

⁽³⁾ Dz.U. L 21 z 29.1.1976, s. 10.

⁽⁴⁾ Zob. załącznik II część A.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 389 z 30.12.2006, s. 1.

2. Świadectwa zdolności żeglugowej są wydawane przez państwo członkowskie, w którym statek żeglugi śródlądowej jest wpisany do rejestru lub ma swój port macierzysty, albo też przez państwo członkowskie, na którego terytorium właściciel statku ma miejsce zamieszkania. Każde państwo członkowskie może zażądać od innego państwa członkowskiego wydania świadectw zdolności żeglugowej statków prowadzonych przez obywateli tego pierwszego państwa. Państwa członkowskie mogą przekazać swoje uprawnienia upoważnionym organom.

3. Świadectwa zdolności żeglugowej są wystawiane w jednym z języków urzędowych instytucji Unii Europejskiej i muszą zawierać przynajmniej informacje zawarte w załączniku I oraz wykorzystują podany tam system numeracji.

Artykuł 3

1. Z zastrzeżeniem ust. 3–6, każde państwo członkowskie uznaje na swoich śródlądowych drogach wodnych świadectwa zdolności żeglugowej wydane przez inne państwo członkowskie zgodnie z art. 2, tak jakby były wydane przez to państwo.

2. Ust. 1 ma zastosowanie jedynie wówczas, gdy świadectwo zostało wydane albo po raz ostatni przedłużone nie później niż przed pięcioma laty i nie utraciło jeszcze ważności.

Świadectwa wydane w trybie Przepisów dotyczących inspekcji statków na Renie uznaje się za dowody w rozumieniu ust. 3 i 5 przez cały okres, na który zostały wystawione.

3. Państwa członkowskie mogą wymagać przestrzegania specyfikacji technicznych ustanowionych w Przepisach dotyczących inspekcji statków na Renie. Mogą wymagać jako dowodów świadectw, o których mowa w ust. 2 akapit drugi.

4. Państwa członkowskie mogą wymagać, aby statki przewożące towary niebezpieczne, określone w ADNR, spełniały wymogi ustanowione w niniejszej dyrektywie. Mogą one wymagać przedstawienia dowodu w postaci upoważnienia przewidzianego w tym porozumieniu.

5. Statki, które spełniają wymogi ustanowione w Przepisach dotyczących inspekcji statków na Renie, są dopuszczane do wszystkich wód śródlądowych Wspólnoty. Dowodem na spełnienie tych wymogów może być świadectwo, o którym mowa w ust. 2 akapit drugi.

Specjalne warunki transportu towarów niebezpiecznych są uważane za spełnione na wszystkich wodach śródlądowych

Wspólnoty w przypadku, gdy statki spełniają wymogi ADNR. Odpowiednim dowodem może być upoważnienie, o którym mowa w ust. 4.

6. Państwa członkowskie mogą wymagać spełnienia na szlakach żeglugi morskiej dodatkowych wymogów, równoważnych wymogom stawianym statkom tych państw. Państwa członkowskie informują Komisję o swoich szlakach żeglugi morskiej, których wykaz sporządzany jest przez Komisję na podstawie informacji dostarczanych jej przez państwa członkowskie.

Artykuł 4

1. Każde państwo członkowskie może cofnąć wystawione przez siebie świadectwo zdolności żeglugowej.

2. Każde państwo członkowskie może, w przypadku stwierdzenia podczas kontroli statku, że statek ten znajduje się w stanie, który stanowi zagrożenie dla otoczenia, odmówić wydania zgody na dalszą żeglugę do czasu stwierdzenia usunięcia usterek. To państwo członkowskie może to uczynić także wówczas, gdy stwierdzi podczas kontroli, że statek ten lub jego wyposażenie nie spełnia wymogów określonych w świadectwie zdolności żeglugowej lub w innych dokumentach, o których mowa w art. 3.

3. Każde państwo członkowskie, które zarządziło przerwanie żeglugi statku albo wyraziło zamiar przerwania żeglugi statku, w przypadku nieusunięcia usterki, informuje właściwe organy państwa, w którym świadectwo zdolności żeglugowej lub dokumenty, o których mowa w art. 3, zostały wydane, o przyczynach podjęcia lub zamiaru podjęcia takiej decyzji.

4. Każda decyzja o przerwaniu żeglugi statku, podjęta na podstawie przepisów wydanych w celu wykonania niniejszej dyrektywy, jest szczegółowo uzasadniana. O decyzji takiej powiadamia się uczestników postępowania wraz z pouczeniem o przysługującej im na podstawie przepisów krajowych możliwości odwołania i terminach jego wniesienia.

Artykuł 5

Dyrektywa 76/135/EWG, zmieniona dyrektywą wymienioną w załączniku II część A, zostaje uchylona, bez naruszenia zobowiązań państw członkowskich odnoszących się do terminów transpozycji do prawa krajowego dyrektyw określonych w załączniku II część B.

Odesłania do uchylonej dyrektywy traktuje się jako odesłania do niniejszej dyrektywy, zgodnie z tabelą korelacji w załączniku III.

Artykuł 6

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 7

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu dnia 16 września 2009 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

J. BUZEK
Przewodniczący

W imieniu Rady

C. MALMSTRÖM
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

INFORMACJE, KTÓRE MUSZĄ SIĘ ZNALEŻĆ NA ŚWIADECTWACH ZDOLNOŚCI ŻEGLUGOWEJ

(o których mowa w art. 2 ust. 3)

Dane dzieli się na trzy grupy:

I. Dane wymagane:	bez znaku
II. Dane wymagane, jeżeli mają zastosowanie:	(×)
III. Dane użyteczne, fakultatywne:	(+)
1. Nazwa władzy lub organu wydającego dokument
 2. a) Nazwa dokumentu
b) (+) Numer dokumentu
 3. Państwo wydające dokument
 4. Nazwisko i miejsce zamieszkania właściciela statku
 5. Nazwa statku
 6. (×) Miejsce i numer wpisu do rejestru
 7. (×) Port macierzysty
 8. (+) Rodzaj statku
 9. (+) Przeznaczenie
 10. Charakterystyka:
 - a) całkowita długość w metrach
 - b) całkowita szerokość w metrach
 - c) wysokość kadłuba poniżej linii wody przy maksymalnym zanurzeniu
 11. (×) Ładowność w tonach albo wyporność w metrach sześciennych przy maksymalnym zanurzeniu
 12. (×) Dane dotyczące oznaczeń zanurzenia
 13. (×) Maksymalna dopuszczalna liczba pasażerów
 14. (×) Łączna moc silników w KM lub KW
 15. Minimalna wolna burta w cm

16. a) Deklaracja: Niniejszy statek jest zdolny do żeglugi
- b) (×) Po spełnieniu następujących warunków
- c) (×) Dane dotyczące ograniczeń żeglugowych
17. a) Data upływu ważności
- b) Data wystawienia
18. Pieczęć i podpis organu lub zatwierdzonego podmiotu wydającego świadectwo zdolności żeglugowej

ZAŁĄCZNIK II

CZĘŚĆ A

Uchylona dyrektywa i jej zmiana

(o których mowa w art. 5)

Dyrektywa Rady 76/135/EWG

(Dz.U. L 21 z 29.1.1976, s. 10)

Dyrektywa Rady 78/1016/EWG

(Dz.U. L 349 z 13.12.1978, s. 31)

CZĘŚĆ B

Lista terminów transpozycji do prawa krajowego

(o których mowa w art. 5)

Dyrektywa	Termin transpozycji
76/135/EWG	19 stycznia 1977 r.
78/1016/EWG	—

ZAŁĄCZNIK III

Tabela korelacji

Dyrektywa 76/135/EWG	Niniejsza dyrektywa
art. 1 słowa wprowadzające i lit. a)	art. 1 akapit pierwszy słowa wprowadzające
art. 1 lit. b)	—
—	art. 1 akapit pierwszy lit. a) i b)
art. 1 zdanie ostatnie	art. 1 akapit drugi
art. 2–4	art. 2–4
art. 5	—
art. 6	—
art. 7	—
—	art. 5
—	art. 6
art. 8	art. 7
załącznik	załącznik I
—	załącznik II
—	załącznik III